

Братислав Петковић

КАСКАДЕР

Братислав Петковић у болиду “Ауто Унион” којим је Тацио Нуволари освојио 3. септембра 1939. “Гранд При” Београда

БРАТИСЛАВ ПЕТКОВИЋ је рођен у Београду 26. октобра 1948. године. Дипломирао 1972. године на Академији за позориште, филм и телевизију, на смеру позоришне режије, представом *Разбојници* Фридриха Шилера. У Београдском драмском позоришту 1978. поставио представу *Sporting life*, за коју је текст писао заједно са колегом Војиславом Кајганићем. После тога написао је и две монодраме: *Продајем разбивену кућу* и *Исјовесїи кловна Драгољуба* (играо га је Божидар Стошић). Године 1991. написао је драму *Каскадер* коју је и ре’ирао у Београдском драмском позоришту.

Свој дечачки сан остварује 1994. године када отвара Музеј аутомобила, а представом *Grand prix* (његови текст и режија) отвара нову позоришни сцену под називом Модерна гаража. Представом *Legion d’Honneur* 1998. године отвара и камерну сцену у истом простору.

Братислав ПЕТКОВИЋ

КАСКАДЕР

ЛИЦА:

МИЛЕ ШЕЈН, каскадер, око 50 година

ВАЛ, статиста, око 20 година

ВЕНЕСА, статискиња, око 20 година

ЦАЦА, око 40 година

ГИЛЕ, редитељ, око 50 година

ЦИНЕ, камерман, око 50 година

ЛАРИ, вођа снимања, око 50 година

КЛАПЕР

РЕКВИЗИТЕР

ДЕКОРАТЕР

На сцени нема никога... Улази Вал, сїаїїсїа у униформи жандара сїаре Јуџославије, разгледа кулису, на ушима има слушалице "Вокмена" који се налази у цеїу шињела. За њим улази Венеса обучена као їарїїзанка, шейта се и разгледа кулису.

- ВЕНЕСА: Јел' ово студио 6, мени су рекли да дођем у шестицу и да чекам. Ел знаш ко је режисер овог филма?...
(Вал не чује. Она їрилази, скида му слушалице)
Ел знаш ко је режисер овог филма?
- ВАЛ: Ваљда онај црни с брадом... Што те то тангира?
- ВЕНЕСА: Веома ми је важно да то знам, сутра може неко да ме пита, глупо би се осећала, капираш...
- ВАЛ: Ја не знам ни како се филм зове а камоли ко је режисер.
- ВЕНЕСА: Чуди ме да не знаш ни у ком филму наступаш...
- ВАЛ: Кад би дали више од две цигле можда би знао, овако немам рачуна...
- ВЕНЕСА: Од малог се почиње, не знаш кад ће неко да те запази.
- ВАЛ: Пази да те не запази Куросава.
- ВЕНЕСА: Стварно си безобразан.
- ВАЛ: То ти је најпопуларнији јапански режисер.
- ВЕНЕСА: Дај, олади мало.

Улази Шејн у চেїничкој униформи, доноси карїонске куїије и ређа их иза ограда, Венеса и Вал га ћуїећи їосмаїрају. Он одмерава висину балкона, не обраћа їажњу на њих, їева "Џамболају" из свег гласа.

- ШЕЈН. "Знаш ли Џо, зашто во нема муда?
Јер се Џамболаја игра свуда!
Џамболаја, кокиш паја, висе јаја!
Џамболаја, Џамболаја, сврбе јаја."
(Примейио је да се Вал їоїео на балкон)
Па силази доле, јебем ти ... види где се попео! Јебо те онај кој те пустио! Ош се поломиш? Нема где да седне него ту. После ја да одговарам. Добро бре дечко, јеси ли ти нормалан? Ко те научио да пушиш у студију! Шта гледаш који мој, оћеш да погоримо ко свеће?

- ВЕНЕСА: Извините, јесте ви глумац?...
(*Шејн не одговара, доноси и ређа кућије*)
... Значи није. Он је статиста ко и ми...
- ШЕЈН: Који бре статиста? Иди бре дете у пичку материну.
- ВЕНЕСА: Нисте глумац, нисте статиста, шта сте онда?
- ШЕЈН: Видиш ваљда да сам четник.
(*Мала пауза Шејн ређа кућије*)
Шта тебе има да интересује ко сам?
- ВЕНЕСА: Мене лично не, само сам хтела да вас питам ко...
- ШЕЈН: То те шаљу они из екипе, нашли мене да зајебавају.
- ВЕНЕСА: Ма не, ја сам само хтела да вас питам...
- ШЕЈН: Знам и ко те посло, само кад сам ја радио на филму, он није знао шта је то филм, а ни сад не зна... Слободно му кажи да много не сере да му не би улубио пичку.
(*Изађе са сцене*)
- ВЕНЕСА: Чудан тип...
- ВАЛ: Каскадер.
- ВЕНЕСА: Молим?!
- ВАЛ: Каскадер или дублер.
- ВЕНЕСА: Нисам се одма сетила...
- ВАЛ: То ти је исто у суштини...
- ВЕНЕСА: А шта он ради сем што уноси кутије....?
- ВАЛ: ... На пример, режисер нареди да глумца опале циглом по глави, али пошто глумац више кошта, то им се не исплати па опале каскадера.
- ВЕНЕСА: Шта ће им каскадер, то може било ко са улице.
- ВАЛ: Скачу они и са трећег спрата, падају под ауто и такве ствари...
- ВЕНЕСА: То је стварно без везе.
- ВАЛ: У Америци има и жена каскадера.
- ВЕНЕСА: Сад ме палиш.
- ВАЛ: Чито сам у “Забавнику”. Питај њега ако не верујеш.
- ВЕНЕСА: Питај га ти, виш да оће да ме бије...

Улази Шејн са љомилом љразних куљија.

- ШЕЈН: *(За себе)*
Пстио браду, натакарио наочаре за сунце и мисли да је режисер, уметник, серем му се у уметност... Ја сам тог што те посло три године учио да не зија у камеру. Ко сом.
- ВЕНЕСА: Ви мене нисте разумели...
- ШЕЈН: Још како сам те разумео...
- ВЕНЕСА: Тела сам да вас питам само ко је режисер овог филма.
- ШЕЈН: Мала, срећа твоја што си женско, иначе већ би била на другу хируршку... Питај га ко је режисер, другим речима ја сам режисер а ти си нико и ништа. Оно што сам ја у југословенској кинематографији, он неће бити никада. Ко у Холивуду, ил да не идемо даље од Ђинећите, ко зна тог, неког Малетића? Нико. А за Милета Шејна сви знају, сваки озбиљнији светски продуцент... Сем Пекиппо не може да сними филм без мене, Левин ме молио да играм у *Марку Полу*, имам сведоке... А како он добија режије, то се зна... Шта бленеш, не пипај те кутије, бре.
- ВАЛ: Извините, за чега ће вам те кутије?
- ШЕЈН: Виш онај балкон горе, одатле треба да се стремкнем, и, да се не би разбио, поставим кутије и амортизујем пад, ел ти сад јасно?...
- ВАЛ: С оног балкона ћете да скочите?
- ШЕЈН: Шта се чудиш, то није ништа, пре петнаестак година, све до другог спрата сам скако на голом бетону без и једне кутије... Био сам ко стена... Али још увек имам добре мишиће, ево пипни.
(Вал љриће и љија мишиће)
... Сад мало године, мало бојлер, али мишићи су океј. Ко ме ја зезнем шамар, тај мора да изађе из резервних ципела... Пипни, пипни слободно...
- ВАЛ: Богами, није лоше.
- ШЕЈН: Ми каскадери смо некад били звезде. Сад направивш каскаду, увече већ цео Београд бруји, прошеташ се штрафтом, а раја шапуће "ено га Шејн"... Били смо јунаци дана, увек сам шлепово најбоље требе... Ког ја поздравим на штрафти, одмах му у граду скаче цена... А имо сам и лове, увек добро перје, прве левиске у Београду сам ја

прошетао, и црни кожни мантил, са француском крагном, лични поклон Алена Делона, после једне шорке са њим пред Мажестиком.

ВЕНЕСА: Познавао си Алена Делона?

ШЕЈН: Шта бре познавао? Па ја сам и дан, данас другар са њим... овако. Зове ме у Париз. Знам га бре тридесет година. Кад се само сетим ... био сам клинац, тек сам почињо каријеру. Он дошо, снимео ту неки филм. Згодан. И сви, Ален Делон ово, Ален Делон оно; Ален па Ален! И мени ту баћо мало засмрдело. Мазнем ја неку рибу; вечера, аперитив, ђевапи, сифон, све по пропису. А она мени, где радите? Мала, радим на филму. Јао, јесте упознали Алена Делона? Па мислим се, мамицу ти јебем, да видимо ко је тај Делон. Знам, јебаћу му мајку.

ВАЛ: Шибао си се са Аленом Делоном?

ШЕЈН: Ма јок, то је била намештаљка. Пошаљем ја Бинета и Факира, моје другаре, као фол да га пребију. Препадну га, навале да га дељу... А онда, као, скочим ја и узмем га у заштиту. После ме је Делон звао на пиће у Мажу, нудио ми лову, нисам хтео да примим... Имао сам лове, могао сам краве да раним. А онда је скинуо мантил са леђа и поклонио ми га. Е то наравно нисам могао да одбијем. Нудио ми је да му будем горила у Паризу, одбио сам га због једне требе – сисураче, много смо били везани; али сам му препоручио Стевицу Марковића... То је онај што је карао жену Микија Рунија, и после га нашли у канти за ђубре у сред Холивуда. Можда сте читали о томе у штампи?

ВЕНЕСА: Ја сам читала роман о том случају.

ШЕЈН: Нисам упознат, како се зове?

ВЕНЕСА: Да, да, од Савковића, *Горила*. Ту се многи помињу.

ШЕЈН: Сигурно се и ја ту помињем.

ВЕНЕСА: Не могу да се сетим, иако сам га прочитала од речи до речи.

ШЕЈН: Мора да набавим тај роман, Стевица ми је био страشان другар. Казаћеш ми где си га купила.

- ВЕНЕСА: Било је код мене у самопослузи, на Цераку.
- ШЕЈН: Никада у животу нисам прочитао роман. Колико то срање има страна?
- ВЕНЕСА: Па тако, око двеста.
- ШЕЈН: Двеста страна!? Ко телефонски именик. Јеботе, шта је паламудио кој мој? Ја тај случај знам у прсте. Да сам ја био тамо, Стевица би био жив, и тај кретен не би написао ни страницу... Судбина, јеби га, тако му било писано.
(*Шејн нагло излази*)
- ВЕНЕСА: ... Еј, он ће заиста да скочи са оног балкона! Он није нормалан...
- ВАЛ: ... Добро му плаћају. Не ради он као ти и ја, за две цигле.
- ВЕНЕСА: Ја се уопште нисам погађала.
- ВАЛ: Добићеш исто ко и ја...
- ВЕНЕСА: Нисам ја стала за лову.
- ВАЛ: Ту се разликујемо, теби је до славе, а мени до лове, имаћу пљуге за недељу дана, не морам да жицкам од кева. Морали би да нам дају чим се заврши снимање... прошли пут сам их журио, ако зајебавају запалићу у овој униформи, па је после утопим на Бувљаку... Шта мислиш, дал ово вреди пет коња?
- ВЕНЕСА: Реко је онај дебели са наочарима да му се јавим после снимања, ваљда ради исплате.
- ВАЛ: Ма јок, оће да те опали.
- ВЕНЕСА: Много си духовит.
- ВАЛ: Знам ја њих, то су ђубрета, све fino док ти га не ували. ... Ел си у шеми с неким?
- ВЕНЕСА: Шта те брига! Идем ја да видим кад ће да почне.
- ВАЛ: Имам осећај да ћу те заготовим... Еј стварно како се зовеш?
- ВЕНЕСА: Венеса.
- ВАЛ: Венеса, ја сам Вал.
- ВЕНЕСА: Само то ми није право име...
- ВАЛ: Одма сам знао да је уметничко, ја сам иначе Властимир, Вал је скраћено... Ел ти ово први пут?

- ВЕНЕСА: А не, наступала сам у *Соку од шљива*, ал су грешком моју сцену исекли, режисер ми се после извињавао...
- ВАЛ: Ја сам статирао шест пута и ниједном се нисам видео у биоскопу, већ сам се помирио да ћу останем анониман.
- ВЕНЕСА: Никад не знаш кад ће ти улетети шанса.
- ВАЛ: Пази да ти не улети нешто друго... Оћеш пљугу?
- ВЕНЕСА: Фала, не пушим.
- Улази Шејн, уноси кућије. Венеса излази.*
- ШЕЈН: Шта је синовац, где оде ова риба?
- ВАЛ: Ваљда да види кад ће снимање.
- ШЕЈН: Кад ће снимање да почне? Јел јој се жури?.. Знаш кад ће? Кад ја кажем. Него да видимо ми од чега се живи.
- ВАЛ: Ел треба помоћ?
- ШЕЈН: Хвала синовац. Лепо је што се нудиш, ал ово увек радим сам. То је одговоран посао, није зајебавање. Мора да се пази много. Што, јел би ти волео да учиш занат?
- ВАЛ: Па, волео бих.
- ШЕЈН: Ош да постанеш каскадер? Па ништа буразеру, ређај ове кућије; велике доле, мале горе, свака да дихтује... И не жури, полако. Тако. Тако... Ох, боже!
(*Оћивава ногу*)
.. Мора да ће да се промени време.
- ВАЛ: ... Шта вам је с ногом?
- ШЕЈН: Еси гледо филм *Рајници* са Бертом Ланкастером?
- ВАЛ: Мислим да јесам...
- ШЕЈН: Кад бомбардују мост, ако си запазио једног са моторциклом како пада у реку, е тај сам ја лично... Закачио ми се мотор за ногавицу, нисам стигао да га одгурнем, падне ми преко ноге, и смрска кост... И Берт Ланкастер и Џек Паланс ме посетили у болницу, изашла слика у новинама... Знаш каква слика? Ја овако, у гипсу, раскречен... а они као гледају у моја јаја... Уградили ми шипку од дваипо кила... Чуди ме да си приметио, нормално се служим, до сад нико ништа није реко... Једино што је ладнија, а то се види само кад се пипне, метал је ладан тешко се загреје, ова друга

- нога ми је топлија за пет степени најмање... Мене чуди да си ти то приметио.
- ВАЛ: Пито сам тек онако, врло се мало примети.
- ШЕЈН: Нико по мени не би реко да имам једно 19,5 кила метала у себи и нешто пластике. Имам језиво отпоран организам, како би друкше и могло да се бавим каскадом толике године...
- ВАЛ: 19,5 кила, то још нисам чуо.
- ШЕЈН: И нећеш, ја сам медицински феномен... Шест челичних ребара, две шипке у десној и једна у левој руци, шина у десној нози, пластични кук, трбушна марамица такође, овде на глави имам платину место коске, мош ме бијеш колко оћеш само ће да се улуби а бола нема, ево пипни.
(*Вал њија*)
Видиш како је ладно... Урадио човек посао, јебем ти. Са тим се само шиbam, кога треснем, оде у пизду материну... Не знам дал има нека коска да је нисам ломио...
(*Подмеће главу Валу*)
... Ајде, удари слободно, слободно!
- ВАЛ: Јел треба јаче?
- ШЕЈН: Ти мене зајебаваш? Удари јаче, јеботе! Из све снаге. Ајд!... Иди бре у пичку материну. Ал си га одвалио, до курца.
(*Узима велики ексер*)
... Види, ексер ми не може ништа...
(*Додаје Валу даску*)
... Удри бре!
- ВАЛ: Не смем.
- ШЕЈН: Што не смеш? Какве везе има...
(*Треска себе даском*)
... Виш, ништа бато, нема бола. Пипни.
- ВАЛ: Рупа.
- ШЕЈН: Није, само сам главу улубио...
(*Загледа како је Вал њоређао куџије*)
... Шта си то урадио? Дао сам слепцу кутије да ређа. Ништа бре не можеш да упамтиш.
- ВАЛ: А од Доза, за ту рупу, ниси ништа добио?

- ШЕЈН: Ни филера. Нас каскадере нико неће да осигура.
- ВАЛ: Свака част, ја сам једанпут пао с мопеда и више се у животу не возим. А тако да се сломим, нема те лове која би ме натерала да скочим.
- ШЕЈН: Сине, није лова у питању, е зато ви нећете никад ништа да створите што мислите само на лову. Лова па лова. Ди су ти идеали, занос, славољубље... Без тога нема великих дела.
- ВАЛ: Јебеш занос кад се сав скршим.
- ШЕЈН: Да су тако мислили наши стари, курац би ми данас били слободни.
- ВАЛ: То је тачно.
- ШЕЈН: Ви само знате да натакнете те слушалице на уши и јебе вам се... То су ваши идеали.
- ВАЛ: Знаш како каже Бора Чорба, “За идеале гину будале.”
- ШЕЈН: Да сам ја тако мислио у Југославији никад не би било каскаде.
- ВАЛ: Преживели би ваљда.
- ШЕЈН: Мали, ел ти знаш с ким разговараш? Ја сам бре први југословенски каскадер, без мене не би било ратног филма у Југославији... Ја сам дублирао све наше глумце, а стране би мога да ти набрајам до сутра...
(Задигне кошуљу)
На овај пупак се родила Југословенска филмска каскада...
А у свету сам први по броју скокова, овај данашњи ми је тристоти. То још ни један каскадер није дочекао, и неће.
- ВАЛ: Богами, треба да частите.
- ШЕЈН: Мислиш да нећу. Шејн никад муфљуз није био. Има да наздравимо и да замезимо.
- ВАЛ: За толику бројку вреди.
- ШЕЈН: (Венеси)
Иди сад ти њега, оног дебелог, питај колко је он филмова снимео?... Један и по филм. Утицај лондонске магле на пубертет код пацова.
(Смеје се).
А ја преко двеста.
- ВАЛ: Сад нешто да ми кажете, ал искрено, дал вас је некада било страх?

- ШЕЈН: Никад.
- ВАЛ: Од триста скокова никад! Ондак стварно алал вера...
- ШЕЈН: Лажем, лажем, само један пут сам се уплашио, ал то није било пред камером па се не рачуна. И нисам се уплашио због себе, ни говора.
- ВАЛ: То мора да је било много чупаво...
- ШЕЈН: И сад кад се сетим, смрзнем се. Слагаћу те, шесете ил шесетпрве, снимали смо *Винейџу*, једну много добру ко-продукцију, дублирао сам Стјуарта... Прекинемо снимање због проласка штафете кроз Плитвице. Домаћи глумци се одма укључе у дочек, нешто су рецитовали, певали, ко је шта спремио. А ја сам био један од носиоца штафете... Договорим се са организатором да са највишег слапа скочим у језеро са штафетом, ради атракције. Направим невиђену ласту и ко ексер, бућ у воду. Ал у судару с водом испадне ми штафета, јебо те бог, и одма потоне ко камен, ја за њом, а на дно прашума од траве... Четири минута сам ронио, ма најмање дванаест минута, док је нисам напипо, без ње нисам смео из воде, за тих 12 минута све ми прошло кроз главу... То је био кошмар буразеру, у задњим секундама сам је натрапо. Изнесем штафету и одма се срушим ко свећа, после ми је једва ишчупали, толко сам је био стего... Неки су и најebали... сад оће да га ваде из гроба... знаш шта би воло да нађу? Једну штафету, а у штафети осушени курац са црвеном машинцом, а на машинци да пише: "Пролетери свих земаља јебите се". ... То би ми био ћеф.
- ВАЛ: Мој теча каже да тамо нема ништа.
- ШЕЈН: Прича се да је своју сарану гледо на телевизији. Ако је то урадио, свака му час... Него знаш шта?
- ВАЛ: А шта да је ниси нашо?
- ШЕЈН: О томе нисам размишљо...
- ВАЛ: Мора да је била резервна штафета.
- ШЕЈН: Шта лупаш, каква резервна штафета.
- ВАЛ: Па за такe случаје... да си се удавио.

ШЕЈН: Извадили би је други, она би наставила свој пут, штафета мора да иде... То је могло да ми буде страхан кикс у животу, за длаку сам се извукао... Причало се после годинама о том мом подвигу. Видиш како је мала граница између трагедије и успеха, о томе сам пуно размишљао... И сад, јеби га, ови по телевизији и новинама, што кењају; као, хоће да га откопају, па да га селе, и безвезе, народ нема леба да једе, а они те инвестиције, грађевинске, муда... О мртвима све најлепше. Него шта ћемо ми са овим мангупима данас? Један текст у Политици ме страшно изнервирао; Као, он, Тито, гледо своју сарану на телевизији. Свашта! Јебеш ти дечко политику, много опасна ствар. Није за људе. То је више за, животиње, разумеш шта хоћу да кажем... Него, знаш шта, ево ти лова,

(Даје му хиљадарку)

Иди и купи за мене два унучета вињака и два пива, за тебе и женску шта оћеш... А за мезе узми сремску и зденку, можеш неки грисини и наполитанке.

ВАЛ: А шта ако ме зову?

ШЕЈН: Ко их шиша, ту сам ја, ништа немој да бринеш.

ВАЛ: ... Добро...
(Изађе)

Мала пауза. Глас иза сцене.

ГЛАС: Сви статисти и статискиње за сцену батинања на објекат...
Сви статисти и статискиње за сцену батинања, пожури на објекат.

ВЕНЕСА: Јао, сад ће Вал да закасни.

ШЕЈН: Иди ти, а за њега не бери бригу.

Венеса изађе. Шејн остиваје сам, одмерава раздаљину од зида, зајим се њење на балкон, дуго сивоји замисљен, силази нешто мери сивојама, измиче се њосмајра.

ШЕЈН: *(За себе)*
Мора мало лево и ка зиду...

Оћеш се њење на балкон и њосмајра. Улази Вал са кесом.

ВАЛ: Све сам узо и остао је коњ кусура.

ШЕЈН: Кусур задржи.

ВАЛ: Фала... Де је Венеса?

ШЕЈН: Звали су на објекат.

ВАЛ: Значи морам и ја...
(Исїрчи)

Шејн силази с балкона и одлази њо куїије, доноси ѡреџриїї, враћа се ѡново и оїейї доноси куїије, ређа их ѡажљиво у неколико редова... Вал се враћа.

ВАЛ: Јебига, дали ми ногу.

ШЕЈН: Што ниси пошао на време, па ти не би дали ногу.

ВАЛ: Јесте, закаснио сам.

ШЕЈН: Још боље за тебе, неће нико да те зајебава.

ВАЛ: Да, ал нема ни лове.

ШЕЈН: Колко су ти обећали?

ВАЛ: Две цигле.

ШЕЈН: ... Дађу ти ја паре, пишам ти се на две цигле.

ВАЛ: Ма није ми толко за лову...

ШЕЈН: Па наравски, остаћеш овде, после ће доћи Крофна и Факир, а можда и Бине, моје колеге и пријатељи... Биће зезања, они сигурно знају да ми је тристоти скок... Намерно им нисам реко, да видим дал ће се сете... Идемо после у неку кафану, лове имам, слободно можеш да поведеш и оно рипче... Да се зезамо.

ВАЛ: Ел би мого мало да се услужим из кесе?

ШЕЈН: ... Можеш, ал ја сам мислио после снимања... да прославимо јубилеј...

ВАЛ: Оке, није ми фрка.

ШЕЈН: ... Ел крешеш ти ону малу?

ВАЛ: ... Још не...

ШЕЈН: Шта чекаш, виш да се набацује сама.

ВАЛ: Знам је тек пола сата.

ШЕЈН: Што, треба да је водиш на море? Будало. Ако је ти пропустиш, овим дрипцима из екипе неће да промакне... Не знаш ти какви су то лешинари. Као фол, обећају улогу, закажу ноћно снимање, наватају две, три статискиње и онда

- групњак... Тако они долазе до рибе... То је стара шема...
Тапи ти њу чим се заврши снимање.
- ВАЛ: Сад кад су ме каширали, шансе су ми нула...
- ШЕЈН: Немој да се љутиш, ал слабо си навалентан... Ја ту не могу много да ти помогнем... Једино да јој кажем да си ми посто асистент. Ту добијаш два бода. А режисера ћу пред свима да пошаљем у пизду материну, и ето још два нова бода... Бод по бод и ето пичке на тањиру.
- ВАЛ: Молим?!
- ШЕЈН: Ел те ја давим?
- ВАЛ: Ма не...
- ШЕЈН: Видим не слушаш...
- ВАЛ: Све сам слушо. нешто сам се замислио.
- ШЕЈН: Да ми је твоја младост и ова памет, буразеру... Ништа не би пропушто... Чуо си за Аниту Екберг? Каква је то рибетина била... Чувена глумица и још боља женска... срили смо се на *Дуџим бродовима*... Ја био млад, леп, курат. Била полудела због мене, оставила мужа у Риму и дошла за Београд, нудила ми све, лову, кола... А ја глумио гамена, као ко те шиша и таке ствари, зајебавао сам је, на крају се покупила натраг... И шта сам од тога имо? Ништа. Испо сам дилеја... Зато кад год можеш обрадуј будалу јер, јебо, не јебо, курцу време пролази...
- ЦАЦА: Ти то најбоље знаш, код тебе су и парастоси прошли.
- ШЕЈН: Много си духовита.
- ЦАЦА: Кад би те слушо неко ко те не зна, мислио би да си неки даса...
- ШЕЈН: За многе сам и те какав даса.
- ЦАЦА: Од толиких штангли, могли су бар једну да ти уграде међу ногама, да служи ко фишбајн. Овако си инвалид сто посто. Дупло голо.
- ШЕЈН: Алал вера! Ружина школа. Не иде ивер далеко од кладе... Само још црвено фењерче да се окачи на рагасто...
- ЦАЦА: Што се не иселиш из куплераја.
- ШЕЈН: Мислиш да нећу. Згадила си ми се и ти и она матора пеза.
- ЦАЦА: Не дирај ми у кеву!
- ШЕЈН: Каква бре кева. Матора подводачица.

- ЦАЦА: Не вређај ми кеву, још једанпут ти кажем!...
- ШЕЈН: У очи ћу то да јој кажем. Која кева, отров бре.
- ЦАЦА: То јој фала што те примила ко сина без паре и динара.
- ШЕЈН: А ко је прошлог месеца платио заједничку воду и радио, и де су те паре од социјалне помоћи?...
- ЦАЦА: Она ако троши, троши своје и не даје последњу кинту на алкохол. Ко неки овде присутни.
- ШЕЈН: Ја не пијем већ два месеца ако ниси знала.
- ЦАЦА: *(Извади из кесе "унучиће")*
А шта је ово!
- ШЕЈН: То није моје. Момак је то купио за себе...
- ЦАЦА: *(Прејура даље њо кеси)*
А за тебе су сокови и наполитанке... Мене си нашо...
- ШЕЈН: ... Ту му је и његова девојка, и немој да претураш по туђим кесама. Остави те намирнице!
- ЦАЦА: Дечко, јел ово твоје?
- ШЕЈН: ... Остави то и не тркељај.
- ЦАЦА: Ел ти немаш уста ил си глув.
- ВАЛ: ... Па овај, ја сам купио за јубилеј...
- ЦАЦА: Какав јубилеј? Ел опет тристоти скок.
- ВАЛ: ... Тристоти скок чика Шејна...
- ЦАЦА: Па ти си патолошки лажов... Који пут славиш тристоти јубилеј, смисли нешто боље кад си решио да шљемаш.
- ШЕЈН: Остави те намирнице.
- ЦАЦА: Ко је дао паре за ово?
(Гледа Вала)

Вал њогледа ка Шејну.

- ЦАЦА: Које си ти говно од човека. Ево ти.
(Баци кесу)
Наједи се, бетонирај се, нарољај се ко свиња па промаши кутије ко прошли пут... Ал не долази да те лечим и да лежиш код моје кеве...

- ШЕЈН: Ја од ње нисам ништа тражио.
- ЦАЦА: Двори те, служи, а после “Матора пеза”, ако кад је будала, имала је кога и да лечи... Све ћу да јој кажем шта си изјавио.
- ШЕЈН: Ел можда није истина да је држала куплерај за време окупације до четресосме... па и после.
- ЦАЦА: Шта фантазираш...
- ШЕЈН: Лично ми причо кум Ђока Рунда, њен куплер мајстор.
- ЦАЦА: Који Ђока Рунда, еси блесав.
- ШЕЈН: Онај из Ломине, шта се правиш мутава. Ружа, да би себе опрала, њега пријави у Удбу и човек најебо.
- ЦАЦА: Шта сереш, она је била илегиалац за време рата, ако те неко пита.
- ШЕЈН: Под јорган планином.
(Изађе)
- ЦАЦА: То јој је фала што те из мртвих извадила...
(Нервозно њали цигарету. Шејка се)
(Валу)
Дал си чуо колко се погодио за каскаду?
- ВАЈ: Немам појма...
- ЦАЦА: Увек га уштину организатори... Он је говедо, не зна да се ценка... Мене лаже, увек сазнам од других... Ова каскада не сме да буде испод три “цигле”... Виш ди је балкон... Ако промаши кутије, не гине му Ново гробље. Он је сав хаварисан, прси се ту, а сто посто је инвалид...
- ШЕЈН: Инвалид си ти у глави. Ја сам још увек број један у Југославији, што би толко звали...
- ЦАЦА: Зову те што се никад не погађаш.
- ШЕЈН: Моја цена се зна, а ту је и ценовник удружења, зна се колко шта кошта...
- ЦАЦА: Ко данас ради по ценовнику, само кретен мош да се држи ценовника у овој инфлацији.
- ШЕЈН: Ја сам човек уметник а не пиљар.
- ЦАЦА: Уделе ти ко просјаку, то нису људи, то су цукеле, а ти си невиђена будала.

- ШЕЈН: За тебе су сви цукеле и будале само си ти уреду. Немој ту да тандрчеш!
- ЦАЦА: Да су иоле људи, никад те не би звали, теби свака каскада мож да буде последња. Ти бре скачеш на срећу, да се не лажемо.
- ШЕЈН: Цацо, гони се у пизду материну! Престани већ једном да ме гушиш. Ја скачем на срећу? Марш бре!
- ЦАЦА: Ја те гушим! Који си ти бедник кад би се само видо.
Шејн расїакује цираду, и їребацује је їреко куїїја.
- ШЕЈН: Дође само да те зајебава, да те деконцентрише...
(Валу)
Дечко придржи цираду, мора добро да је нашпанујемо, вуци твоју страну...
- ЦАЦА: *(Шеїа око куїїја)*
Разбићеш се ко лубеница, то је много танко за ову висину...
И најмање метар мора ка зиду, немаш ти више одраз за ту параболу... уосталом, боле ме пичка...
- ШЕЈН: *(Валу)*
Виш шта ми ради. Жене треба тући ко стоку...
- ЦАЦА: Тај се није родио који ће мене да бије, само кад би ме пипно, сипала би ти живу соду у очи.
- ШЕЈН: Што Ики чокалији ниси сипала соду у очи.
- ЦАЦА: Он је господин, ти му ниси ни за мали прст.
- ШЕЈН: Господин не диже руку на жену...
- ЦАЦА: На сваки судар ми је доносио цвеће, двапут смо таксијем ишли у "Голф" на кафу...
- ШЕЈН: Лако је њему да се курчи кад је шибицар. Ја поштено зарађујем лову.
- ЦАЦА: Не ради се о лови него о кавалерству...
- ШЕЈН: Још би ти пишала крв да те ја нисам узо у заштиту, ел те неко пипно откад си самном, ајде једном буди поштена.
- ЦАЦА: Сад си ме још и спасо.
- ШЕЈН: Ја сам још увек ауторитет за овај град... Бегају ти гелиптери од мене на километар...
- ЦАЦА: Самог себе лажеш.

- ШЕЈН: Још се прича о мојим шоркама на Лазарцу... Ја и Крофна против целе сале и оркестра, а авери стоје напољу и не смеју да се мешају... Нису ме цабе звали Миле – стена.
- ЦАЦА: Па тебе авери никад нису ни дирали а зна се и зашто...
- ШЕЈН: Мислиш да те не читам шта оћеш тиме да кажеш... Пара немам ал образ имам и никад га нисам усро...
- ЦАЦА: Шта кењаш, па Факир ми је све реко.
- ШЕЈН: Шта та пијана будала мош да каже, то ме баш живо интересује. Он од вињака не зна ни како се зове...
- ЦАЦА: Провалио те човек у тоталу.
- ШЕЈН: Слушаш једног делирка, како уопште можеш да општиш с њиме...
- ЦАЦА: Он је твој друг, преко тебе сам га упознала... Никад ме није лаго...
- ШЕЈН: Он је добио дупли делиријум тременс од пића... Рођену кеву је поче да дави и да ја нисам наишо, кева би била покојна а он на робији.
- ЦАЦА: То је друго.
- ШЕЈН: Како друго, трипут је примо антабус... Јел примо?
- ЦАЦА: Па и ти си, колко знам, једанпут...
- ШЕЈН: Али ја нисам имо халуцинације, ја сам стабилна личност.
- ЦАЦА: Халуцинације су једно а друкање полиције је друго.
- ШЕЈН: Цацо, ово су тешке речи... Кевиног ми гроба... Ти ниси нормална. Пази шта сереш, може да ми се откачи федер.
- ЦАЦА: Овом се колачу ниси надо, погађа те истина...
- ШЕЈН: Оћеш да идемо у суп да питамо Павловића?...
- ЦАЦА: Покри се, све се зна... Ти си њихова друкара.
- ШЕЈН: *(Валу)*
Шта бленеш! Иди до екипе и кажи да сам спреман. Види га, целу доњу усну опустио и као слуша.
(Вал изађе)
... Ја преко свега могу да пређем, преко свих увреда, понижења и осталих бљувотина са твоје стране... Никад ти нисам ништа пребацио, а што сам треба, поготово за твоје авантуре... Само две речи има да ти кажем; соу лонг, што

на француском значи: Завила си ме у црно. Али све то није ништа према овоме да ме на овај начин назовеш... Преко тога не могу и нећу да пређем, жао ми је све сам то друкче замишљо... Али од овог момента ја сам за тебе умро, више не постојим, као ни ти за мене...

- ЦАЦА: Прво ћеш да вратиш паре што си дужан па онда умири, лукаво си то смислио, ал код мене те форе не пролазе... Имам све црно на бело, а и Ружа је писала...
- ШЕЈН: Сад си се скроз офирала... Нема живота с неким ко ти у старту не верује... Ја сам чазбен човек, увек откопчан и искрен и врло добро знам колко сам и коме дужан... А то што сте писале, мош да окачите мачку о курац.
- ЦАЦА: Писале смо што знамо с каком фирмом имамо посла, ево сад се лепо испоставило.
- ШЕЈН: Немој ја да пресавијем лист, неће да вам остане ни конач у дупету...
- ЦАЦА: Кад си тако бахат и дрзак а црно испод нокта ниси дао, какав би тек кабадахија био да си се стварно претрго.
- ШЕЈН: Ја нисам ништа дао, како вас није стид. То да ми кажеш? Две године подносим све режиске трошкове! Јесам ли ја летос тебе, матору и вашу тетку водио 15 дана, пун пансион, у Врњачку бању? Ко је јебе, матора, 70 година бре има; сама кило сладоледа пождере по једном дану бањског лечења. Па где то има? Да сам ја писо, мој списак би био подужи, само ја нисам цикетан... Боље да ја дам, него мени неко да даје, на те гране још нисам спао...
- ЦАЦА: Спасићеш ти тамо ди ти је место. Која си ти мизерија од човека... Ја се понижавам, јурим те по објектима да вратиш што си дужан, шеташ ме ко мајмуна, реко си да радиш код Балета, ја одем на објекат и питам а људи ме гледају ко да сам пала с Марса, кријеш се ко пизда.
- ШЕЈН: Била је измена, нисам ни ја знао... Уосталом шта ја теби има да се правдам.
- ЦАЦА: Лажеш, петљаш, муваш... Да човек мош толко да буде љигав, да ми неко причо не би веровала...
- ШЕЈН: Па што онда причаш са мном кад сам такав.
- ЦАЦА: Причаћу ја с тобом још, ал преко суда. Лепо је мени рекла Ружа.

ШЕЈН: Ти не знаш ни да одеш на суд! За суд треба бре општа култура. То је ваш стил, шта сам и очекиво кој мој... Само за суд требају докази и сведоци ако ниси знала.

ЦАЦА: Имам и једно и друго, кад те поткрпим има да се пушиш.

ШЕЈН: Да видимо и то чудо...
(Усиљено се смеје)

Шејн прииђеже цираду, Цаца се нервозно шејка. Улази редишељ са шам-ним наочарима и камерман, одмеравају, поштаирају објект.

РЕДИТЕЉ: Обрати пажњу, треба ми балкон и цела фасада, да се у кадру прати пад низ цео зид... Овај зид је сив а треба је да буде бео због контраста... Шта ради тај сценограф... Људи, ја овако не могу да радим...

КАМЕРМАН: Гиле, нама зид и није толико важан...

РЕДИТЕЉ: Како није важан, оћу да добијем контрастан, сив зид, униформа сива... Коју пизду материну онда снимамо ову сцену...

КАМЕРМАН: Зашто вичеш на мене, нисам ти ја сценограф.

РЕДИТЕЉ: Зар је било тешко да се окречи тај јебени зид, трипут сам га потсетио... Овако не може да се ради, окружен сам саботерима...

КАМЕРМАН: Дај, смири живце, урадићемо.

РЕДИТЕЉ: Урадићемо... Губим цео ефекат... Ако немам контраст, оде визуелна драматика.

КАМЕРМАН: Ел смем нешто да ти кажем, за то што ти оћеш мала је висина, балкон би моро да буде бар пет метара више.

ЦАЦА: Есте ви нормални, па и ово је превисоко за овако танак декунг, разбио би се ко пичка.

ШЕЈН: Шта се ти трпаш... Ја се овде питам... Може и с крова ал за дуплу тарифу...

РЕДИТЕЉ: ... Онда остаје све исто а пад иде као "слоу моушн".

КАМЕРМАН: Браво, тако може, само камера мора да иде мало назад, отприлике овде...

РЕДИТЕЉ: Мора да буде ефектно...

- КАМЕРМАН: Биће супер ефектно.
- ШЕЈН: Кару ће да буде ефектно ако ту метнеш камеру, мора да ваташ најмање пола параболе а одатле немаш ништа.
- КАМЕРМАН: Еси ти камерман или ја?...
- ШЕЈН: Буразеру, колко сам ја каскада извео, ти у животу немаш шансе да снимиш...
- КАМЕРМАН: Дај Миле не лупај, ваљда знам шта радим.
- ШЕЈН: Видим како знаш... У Југославији је био само један камерман, а то је Славко Воркапић...
- КАМЕРМАН: Гиле, кажи овоме да ћути или ћу да напустим објекат.
- РЕДИТЕЉ: Ако неко треба да пизди то сам ја... Ова сцена је пре сат времена требала да се сними, руши се цео план снимања а ви ме још зајабавате... Где је екипа, никог нема...
- ШЕЈН: Ја сам још од јутрос овде, чекам ко будала, ово неко има да плати...
- РЕДИТЕЉ: А и ти не сери више, овде си ми се попо...
- ШЕЈН: Гиле, фала ти за ово "Не сери". Жао ми је што си све заборавио... Ја то нисам заслужио.
- РЕДИТЕЉ: Човече ти си зрео за лудницу.
- ШЕЈН: Хвала ти и за лудницу Гиле, само тако ниси говорио кад си почињо, кад сам те учио шта је филм...
- РЕДИТЕЉ: Боље би ти било да мање пијеш и да пазиш шта баљезгаш...
- ШЕЈН: Нек ме пљуне у уста сваки кој ме види да радим у твом филму.
- РЕДИТЕЉ: Нећеш више, то ти гарантујем...
- ШЕЈН: ... Шаљеш статисткињу да ме пита ко је режисер филма... Који су то штосови, за шта ти мене сматраш...
- РЕДИТЕЉ: Ти си озбиљно болестан...
- ШЕЈН: Буразеру, здрав сам ко стена, а ти си се грдно зајебо, нагазио си на тврд орах... Јер ако ја почнем да причам, има да ти се котрља глава низ Балканску...
(Гиле га зајањено љеда)
Само од мене немој да цвикујеш нисам од те феле, ал си ме животно разочарао... Од сада ја и ти разговарамо само службено преко асистента.

- РЕДИТЕЉ: ... Господине каскадери, да ли можемо да наставимо са снимањем?
- ШЕЈН: Нећеш моћи да ме испровоцираш... Ја сам бре господин глумац.
- РЕДИТЕЉ: *(Ван себе)*
Чујеш ти! Ако још нешто просереш прекинућу снимање због тебе, а то значи да ћеш бити и кривично гоњен за трошкове.
- КАМЕРМАН: Гиле смири се.
- РЕДИТЕЉ: Он је луд.
- КАМЕРМАН: Не обрађај пажњу, он то свима прави.
- РЕДИТЕЉ: Ово није рад...
- КАМЕРМАН: Није он крив, фали му пола главе, има плехано теме...
- РЕДИТЕЉ: Биће добро ако ми данас не пукне чир...
- КАМЕРМАН: Оћеш фосфалугел?
- РЕДИТЕЉ: Тај би ми био шести данас...
- КАМЕРМАН: Ти си гори од мене.
- РЕДИТЕЉ: Цоне, додај ми књигу снимања, молим те.
- КАМЕРМАН: Изволи.
- РЕДИТЕЉ: Цоне... То сам још прекјуче, кад смо почели снимање хтео да ти кажем, морамо наслов да променимо..."Тито – путеви Авноја", срање... мора да се мења, иначе смо најebали.
- КАМЕРМАН: Твој је сценарио, ради како хоћеш.
- РЕДИТЕЉ: Продао сам га телевизији осамдесетпрве, то је било друго време.
- КАМЕРМАН: Време те прегазило...
- РЕДИТЕЉ: ... Ако овако оставим, оптужиће ме да држим страну растурачима Југославије... Овако, избацујемо АВНОЈ, па нек остане "Тито... брисани пут", мислим да то може, "Тито, брисани пут", шта мислиш?
- КАМЕРМАН: Шта ти то значи?
- РЕДИТЕЉ: Боље да не значи ништа, брисани пут може да буде да је обрисо пут или да нас је извео на брисани пут, или као он је на брисаном путу....

КАМЕРМАН: Ако си избацио АВНОЈ кој ће ти курац Тито, то једно без другог не иде.

РЕДИТЕЉ: ... Да, да, у праву си... ставићемо, “Стари, брисани пут”...?

КАМЕРМАН: То је исто, сви знају ко је “Стари”... А и глупо је “Стари брисани пут”, срање.

РЕДИТЕЉ: ... Да ставимо “Чича брисани пут”?....

КАМЕРМАН: Ни то није много боље, више је у тренду, сад Чича долази у моду али то ти је скроз друга ствар.

РЕДИТЕЉ: Слажем се, мало се помера тежиште у наслову али треба бити реалан, ми смо четнике много оцрнили, исувише смо ствар поједноставили после неких сазнања, ево, узми само последње “Погледе”... Ја сам осто паф, партизани сарађивали са Немцима, документи, слике, све... Уосталом победник не пише историју, пропаганда нас је заслепила... Ево ова сцена, сцена 14, Благојева погибија... Четник виче: “Предај се издајниче и народна крвопијо”. Па онда Благоје: “Титов партизан се не предаје олошу и протувама, где сте издајници.” Излази на балкон, пуца, нестаје му муниције, довикне: “Живео Капејот”, четници га изрешетају и он пада с балкона, иде музичка тема “По шумама и горама”.... Ем танко, ем пасе...

КАМЕРМАН: Ипак морамо да се држимо сценарија, шта ће да кажу они у редакцији.

РЕДИТЕЉ: Они тек не знају где им је глава, а и да знају, много их брига, ја сам аутор, увек могу да се ваде, него дај да се ми сад извадимо... Урадио би ово како пише, ал би снимио и другу варијанту па монтирамо шта се боље уклапа...

КАМЕРМАН: Како то мислиш?

РЕДИТЕЉ: Рокада. Све исто, само се промене капе и униформа... Сад партизан каже: “Предај се издајниче и народна крвопијо”, то остаје, па мала измена текста: “Краљев официр се не предаје олошу и протувама, где сте издајници”, Све је исто, изађе на балкон, пуца, нестају му меци, викне: “Живео Краљ!” А уместо “По шумама и горама”, иде мотив... То сад не знам дал “Спремте се спремте”, или “Марширала марширала краља Петра гарда”, без речи, само мелодија, шта кажеш?

КАМЕРМАН: Ти си газда.

РЕДИТЕЉ: Буразеру, прошло је време Мирка и Славка, у овом моменту славити партизане и АВНОЈ, значи немати ни трунке слуха за политички тренутак. То је реалност буразеру.

КАМЕРМАН: Ја с политиком везе немам.

РЕДИТЕЉ: Снимићемо и једну и другу варијанту, за сваки случај. Није више време Неретве и Сутјеске, сам си рекао треба бити у тренду... Кад се све ово заврши видећемо шта ће да се нотира.

КАМЕРМАН: Ништа ја нисам реко, него дај да почнемо снимање пашће бленда.

РЕДИТЕЉ: Зови вођу снимања.

ЛАКИ: *(Долази)*
Ево ме само без панике, ту је и цела екипа.

Долази екипа, клајер, реквизиџер, декоративер, постољавља се камера, монитор, итд.

РЕДИТЕЉ: Јел договорено да после сцене у логору иде Благојева погибија... Нашта ово личи, чекам на локацији ко мајмун, уместо да је све спремно, ово је крајњи безобразлук, организација је нула... Следећи пут ћу напустити снимање...

ЛАРИ: Живље момци, вучете се ко црева... лакше с том камером, није ти то ћалетово, монитор постави овде, дајте да пожуримо, ако овако гњавимо има да останемо до ујутро... Мали, ти у униформи, што се ниси скинуо, шеташ се ко усран голуб, скидај тај костим и губи се са објекта, треба за уши да те избацујем.

ШЕЈН: Мали, остајеш на објекту, дођи овамо.

ЛАРИ: Шта се ти мешаш, ајде тутањ.

ШЕЈН: Он је мој асистент, и остаје док га ја не отпустим, ел јасно.

ЛАРИ: Твој асистент, мене си нашо да зајебаваш, од кад то каскоси имају асистенте!?

ШЕЈН: Од сад.

- ЛАРИ: Што се мене тиче, узми десет асистената али знај да нема ни кинте преко договора.
- ШЕЈН: Добиће од мене, а за толико ће да се повећа моја гажа.
- ЛАРИ: О томе нема ни говора, једва сам и тебе укалкулисао.
- ШЕЈН: Ја на асистента имам право, а дал ћеш да платиш то ћемо да видимо... Доста сам за славу радио...
- ЦАЦА: *(Улази)*
Ћао Лари.
- ЛАРИ: Ди си Цале, не даш се видети.
- ЦАЦА: Опет нека фрка...
- ЛАРИ: Дави ме овај твој. Кој је то тежак човек.
- ЦАЦА: Сад видиш како је било мени, тај кад ти легне на кичму не мисли на бога...
- ЛАРИ: Откачи га, ко га шиша... Ти си још риба ипо.
- ЦАЦА: Одавно је то мртав коњ...
- ЛАРИ: Сигурно, није он твој ниво... Реквизита, живље, почињемо за који минут.
- ЦАЦА: Лари, да те питам нешто? Намести за сестру једно статирање овде...
- ЛАРИ: Што ниси дошла јутрос, имамо само још ову сцену. А ни масовки више нема... Јави ми се после, имам нешто да ти испричам, упишаћеш се...
- ЦАЦА: Немој да ме фолираш, угурај ме негде тотално сам декинтоза...
- ЛАРИ: Кроз месец ипо има једна копродукција, биће лове до крова.
- ЦАЦА: Знам да можеш, немој да ме фарбаш.
- ЛАРИ: Ово ради телевизија, нема лове ни за глумце, ти бар знаш како наша телевизија плаћа.
- ЦАЦА: Колко сте дали Милету за ово.
- ЛАРИ: Ваљда три сома, бемли га.
- ЦАЦА: Ел не мислиш да је то мало.

ЛАРИ: То је тарифа, први спрат се толико плаћа, а и то ће добије по дублу.
ЦАЦА: Дужан ми је за гајбу, ту лову ћеш мени да даш...
ЛАРИ: Нема теорије, то иде преко удружења.
ЦАЦА: Нешто измисли ниси од јуче...
ЛАРИ: Нек остане међу нама, дописаћу једно статирање и то је од мене све за данас.
ЦАЦА: Увек си био кавалер, немој сад да ме разочараш.
ЛАРИ: Иди у клуб и сачекај ме после снимања, све ћемо да средимо, долазим за пола сата.

Долази Гиле редитељ.

ЛАРИ: ... Сви на своја места...
РЕДИТЕЉ: Где је Рака?
ЛАРИ: Сад је био ту.
РЕДИТЕЉ: Сад га видиш сад га не видиш...
ЛАРИ: Сигурно је отишо да пиша...
РЕДИТЕЉ: Зовите га, вичите, донесите га, нацртајте га, стоварите га, без њега не можемо да радимо...
ЛАРИ: *(Виче)*
Ракооо... Ракооо... Ко да је у земљу пропао...
КАМЕРМАН: Људи, пада бленда, можемо само још 20 минута да радимо...
Нека Миле – Шејн каже текст, нема много, иначе нам пропаде дан. Шта мислиш Гиле?
(Гиле се држи за главу)
Нема друге, казаћу да ћемо да га метнемо на шпицу ко глумца, после нахсинхронизујемо, а пошто је тотал, лице неће ни да се види, ја ћу да га смувам, немај бриге.
РЕДИТЕЉ: Ради шта знаш, ја сам на крају нерава.
(Цоне оде иза кулисе код Шејна)
... Тридесет година сам на филму, ал овако расуло још нисам видео, каква је ово екипа, који си ти вођа снимања кад ти нестане главни глумац пред задњу сцену...
ЛАРИ: ... Не држим га у цепу.

- РЕДИТЕЉ: Да саботира, да саботира...
- ЛАРИ: Стално мењаш, ово је по плану пре два дана требало да буде сликано, можда се човеку смучило, пуко му филм, а можда има раније заказану тезгу...
- РЕДИТЕЉ: Заказану тезгу, ко о томе треба да води рачуна?!
- ЛАРИ: Ја људе да терам корбачем не могу и нећу.
- РЕДИТЕЉ: То ме не занима, хоћу Раку, почетак снимања и нормалне услове, а не хаос.
- ЛАРИ: Од шест сати радимо без престанка, лично сам им дао паузу.
- РЕДИТЕЉ: Овде ја дајем паузу и нико више, ко си ти да дајеш паузу!?
- ЛАРИ: Не би дао ни да пишају.
- РЕДИТЕЉ: Остави те штосове за твоје Жарково, и ради оно зашта си плаћен.
- ЛАРИ: Ја сам плаћен до два сата, као и ови људи, због твојих дублова каснимо, мењаш текст, мењаш објекат пред само снимање, не знаш шта хоћеш, нисам ја мађионичар.
- РЕДИТЕЉ: До два сата! Па није то ово шалтерска служба, залутао си ти овде, због таквих дрипаца нам и иде овако.
- ЛАРИ: Ко је дрипац мајке ти га спалим.
- Полеїи ка Гилеїу, їрискоче реквизиїер и декорайїер и разваде их.*
- РЕДИТЕЉ: Летећеш ти са телевизије због овога, то ти гарантујем, нећеш моћи ни каблове да вучеш.
(*Ухваїи се за сїомак и савије уз болну їримасу*)
- ЛАРИ: Ја бар могу каблове да вучем а ти ниси ни за то способан. Гори је онај ко ти даде режију...
- КАМЕРМАН: (*Улази*)
Гиле шта је, опет чир... Човече све сам средио, седи и смири се... Шејн ће да каже текст, иначе нема много... да пробамо... Лари ти читај први текст, ево ово, "Предај се издајниче и народна крвопијо..." где пише четник.
- ШЕЈН: Ја читам ди пише Благоје.
- КАМЕРМАН: Браво, ајде једна пробица па да сликамо, Лари крени.

ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо.
КАМЕРМАН: Мораш јаче!
ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо.
КАМЕРМАН: Миле, не спавај.
ШЕЈН: *(Сриче)*
Ти – тов се па – р – ти – зан не пре – даје о – о – ло – шу и
про – про – ту – вама...
КАМЕРМАН: Има још.
ШЕЈН: Ево, где се, где сте иии – из – дај – ни – ци, много је ситно.
КАМЕРМАН: Мој Дуца боље чита у школици.
ШЕЈН: Неко је овде жврљао...
КАМЕРМАН: Идемо поново, Лари изволи.
ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
ШЕЈН: Не могу без наочара.
КАМЕРМАН: Онда поново за мном:
(Урла)
Титов се партизан не предаје олошу и протувама, где сте
издајници!!!
ШЕЈН: Титов се партизан не предаје олошу и протувама, где сте
издајници.
КАМЕРМАН: Браво, онда вадиш пиштољ, Пирос, само два метка стави
код Шејна, пуцаш двапут, пиштољ шкљоцне, бацаш га и
викнеш живео Капејот, одоздо иде рафал, мало се трзаш,
то знаш и падаш одозго, текст мора брже, Лари ајде да
снимамо.
ЛАРИ: Сви спремни, тон иде, камера иде, клапа.
КЛАПЕР: Сцена 14 кадар 134 први пут.
КАМЕРМАН: Екшн!
ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
ШЕЈН: Титов се партизан не предаје олошу и протувама.
Вади њишићољ и њуца.
КАМЕРМАН: Стој, стој.
ШЕЈН: Шта сад не ваља?

КАМЕРМАН: Прво опет сричеш, друго заборавио си још једну реченицу...

ШЕЈН: Коју, све сам реко.

КАМЕРМАН: Ти си стварно кречана, ниси рекао, где сте издајници, после тога пуцаш два пута, шкљоцаш, бацаш пиштољ, кажеш живео Капејот, рафал и падаш доле, ел јасно?

ШЕЈН: Јасно.

КАМЕРМАН: Онда идемо камера, тон.

ЛАРИ: Клапа.

КЛАПЕР: Сцена 14, кадар 134, други пут.

КАМЕРМАН: Екшн!

ЛАРИ: Предај се издајниче, народна крвопијо!

ШЕЈН: Титов се партизан не предаје олошу и протувама, где сте издајници.
(Пишћољ само шкљоца неће да ојали)

КАМЕРМАН: Где је Пирос?!

ЛАРИ: Отишо је у комби по муницију.

КАМЕРМАН: Ово није рад, ово је срање.

ЛАРИ: Ја ћу место њега да пуцам јединачно, а после и рафал а ти Миле фингирај.

ШЕЈН: Важи... Еј, кажи ми оно: бам, бам – да знам.

КАМЕРМАН: Пада бленда, људи идемо.

ЛАРИ: Камера, тон, клапа, тишина.

КЛАПЕР: Сцена 14 кадар 134 трећи пут.

КАМЕРМАН: Екшн!

ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо.

ШЕЈН: Титов партизан се не предаје олошу и протувама, где сте издајници.
(Фингира љуцање, Лари касни, љуца дружи љућ, баца љшћољ)
Живео Капејот!

Рафал, Шејн се љрза љосрће, љада са балкона.

- КАМЕРМАН: Кат... Килаво, да видимо шта смо снимили, врати траку.
(Сви *гледају*)
Купљено, пуцњи касне, ал немамо више времена. Идемо сад то исто само са другим текстом.
- ЛАРИ: Који други текст, то нема у књизи снимања.
- КАМЕРМАН: Лари не задржавај, гардероба, обуците Шејна у четничку униформу и да се налепи брада.
- РЕДИТЕЉ: Не мора брада, нису сви четници били брадати.
- РЕДИТЕЉ: Нећемо да правимо четнике као до сад у филмовима, он је официр краљеве војске у Отаџбини, само блузу и шајкачу са кокардом.
- КАМЕРМАН: Шејн, са друге стране ти је текст прочитај га.
- ШЕЈН: Кра – љев офи – цир се не пре – да – је олошу и протувама, где сте изда – јници...
- КАМЕРМАН: Све је исто само место Тито, Краљ и место живео Капејот, живео Краљ. Јасно? Једна проба па сликамо, Лари, код тебе се ништа не мења, крени.
- ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
- ШЕЈН: Титов официр се не предаје олошу...
- КАМЕРМАН: Стоп, стоп, Миле стварно си ментол, ти си сад четник, Краљев официр а не Титов.
- ШЕЈН: То су две улоге, нагла је промена...
- КАМЕРМАН: Немаш ти шта да се мењаш, све је исто само је капа друга и није Тито него Краљ, шта ти ту није јасно?
- ШЕЈН: Ипак, то су две улоге, то је глумачка трансформација...
- КАМЕРМАН: Не сери Шејн, пада бленда, проба!
- ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
- ШЕЈН: (Полако)
Краљев официр се не предаје олошу и протувама, где сте издајници.
- КАМЕРМАН: Одлично, сликамо.
- ЛАРИ: Тишина, камера... Тон... Клапа.
- КЛАПЕР: Сцена 14 кадар 134 четврти пут.
- КАМЕРМАН: Екшн!

ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
 ШЕЈН: Титов партизан... Зајебо сам се признајем.
 ЛАРИ: Стој, поново, камера, тон, клапа.
 КЛАПЕР: Сцена 14, кадар 134, пети пут.
 КАМЕРМАН: Екшн!
 ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
 ШЕЈН: Краљев партизан се не предаје олошу и протувама.
 КАМЕРМАН: Стој, стој.
 ШЕЈН: Шта је опет?
 ЛАРИ: Реко си Краљев партизан.
 КАМЕРМАН: Краљев офицер, запамти већ једном!
 ШЕЈН: Добро, због једне речи.
 КАМЕРМАН: Поново.
 ЛАРИ: Тишина на објекту! Камера, тон, клапа.
 КЛАПЕР: Сцена 14 кадар 134 шести пут.
 КАМЕРМАН: Екшн!
 ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
 ШЕЈН: Краљев офицер се не предаје олошу и протувама, где сте издајници.
 КАМЕРМАН: *(За себе)*
 Хвала богу.
 ШЕЈН: *(Пуца два њуџа зајим њишињољ шкљоца, он га баца и викне)*
 Живео Капејот!
 КАМЕРМАН: Стоооој! Шејн, да се носиш у три лепе... Не Капејот него Краљ, живео Краљ Шејн, с ким ја радим... Бленду скоро да немам, ово ће бити погибија црнца у тунелу, Лари имамо ли нечим да досветлимо?
 ЛАРИ: Цоне то заборави.
 КАМЕРМАН: Отворићу до краја па шта испадне.
 ЛАРИ: Децо, само још један дубл и готово, молим тишина, камера, тон, клапа.

ШЕЈН: Значи живео Краљ, извини Цоне нисам видо.
ЛАРИ: Крени клапа!
КЛАПЕР: Сцена 14 кадар 134 седми пут.
КАМЕРМАН: Екшн!
ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
ШЕЈН: Титов... Краљев...
КАМЕРМАН: Ти изгледа Тита не можеш да заборавиш никако.
ШЕЈН: Немој да ме зајебаваш...
КАМЕРМАН: Кажи било шта само да завршимо једаред.
ЛАРИ: Мир, идемо клапа.
КЛАПЕР: Сцена 14 кадар 134 осми пут.
КАМЕРМАН: Осам му га мајке, екшн!
ЛАРИ: Предај се издајниче и народна крвопијо!
ШЕЈН: Краљев официр се не предаје олошу и протувама, где сте издајници.
(Пуца, баца њишићољ)
Живео Краљ!
(Пада њокошен)
КАМЕРМАН: Кат... Гиле мислим да је купљено.
РЕДИТЕЉ: Споро је говорио, ионако ћемо да нахсинхронизујемо.
КАМЕРМАН: Не разилазите се, морамо да погледамо материјал.
Сви се скује око монитора.
РЕДИТЕЉ: Добро је.
ЛАРИ: Ајд видећемо сутра, људи, ујутро у 7 сати чека аутобус испред цркве Светог Марка, локација Панчевачки рит, сви сем Шејна.
(Одлази)
КАМЕРМАН: Било је ко пушка!
Екипа одлази, осћају Шејн и Вал.
ВАЛ: Одоше...
ШЕЈН: Нек иду, не могу више да их гледам...
ВАЛ: Да се нисте повредили, у другом скоку ова нога вам остала међу кутијама видо сам...

- ШЕЈН: Шта си ти видо кој мој курац...
- ВАЛ: Могу да вам помогнем да одете кући.
- ШЕЈН: Кома ти да помогнеш... Немој да сереш.
- ВАЛ: Мислим због ноге, тешко сте умали, приметио сам...
- ШЕЈН: Ти си приметио, не знаш бре улицу да пређеш, не знаш одакле си шупаљ... Него дај ону кесу да мезнемо.
- ВАЛ: *(Тражи кесу)*
... Нема је...
- ШЕЈН: Како бре нема!? Јеботе!
- ВАЛ: Изгледа неко је дрпио...
- ШЕЈН: Ди си гледо кој курац.
- ВАЛ: То је мого само неко из екипе...
- ШЕЈН: Па није мој покојни деда, ја сам крив, дао гуламферу да чува...
- ВАЛ: Нисам знао да дрпају, изгледају ко господа.
- ШЕЈН: Много си наиван сине.
- ВАЛ: Снимио ме кад сам кесу мето под клупу, пратио ме и чеко моменат...
- ШЕЈН: Филм је то краде се...
- ВАЛ: Мого је мазне само кад смо били иза кулисе...
- ШЕЈН: Што га нисам видо, то би му био задњи залогај, гркљан би му ишчупо... Само да сам га ја уватио ко је.
- ВАЛ: Он се сад негде гостира и смеје се како нас је навуко, а ми немамо чиме ни глад да уплашимо...
- ШЕЈН: Ето сад си видо шта је наш филм, беда, гладно мајке му га набијем... и с њима да правиш уметност, краде ти залогај ко кер... Нема ту среће сине.
- ВАЛ: Могу од кеве да посудим лову.
- ШЕЈН: Није мени за клопу и пиће, него што ме зајебо...
- ВАЛ: Ниси ми реко, чуво би ја.
- ШЕЈН: Шта да ти кажем ел не видиш сам, то је све ситна душа, говнарија, шта има да се прича... зајевали су мене и више у животу... Само ово су много ниске гране буразеру... у

оваквом филму за мене будућности нема... Еси видео данас, не знаш дал си партизан или си четник, њима је исто и кокарда и петокрака... Да устане мој покојни ћале шта би реко... Немам појма. Ја с њима нисам разговарао до смрти, а и после. Јесам ти причо о ћалету? Ја био клинац. И, педесет и неке, идем ја на радну акцију. Ора – братство, јединство, рибе ко шаше; само промичу лево – десно. Један дан дошо неки магарац и каже ми: Друже Миле, честитам. Ја га гледам онако – мислим зајебава ме. Јок, каже, ви сте постали члан партије; трас руковање, трас једну велику књигу – оволику, и ајд здраво... Дошо ја кући, предвече. Вечера, кева и ћале за столом. Љубимо се, и тако то – ал си порасо, шта има ново? Ништа. Ја да се похвалим, кажем: Ћале, ја сам постао члан партије... Кад ми је ударио шамар – Еј, бато, сео сам на дупе. Ја нисам знао, он се изгледа заклео краљу... А ја, млад, блесав. Јеби га буразеру, устанем ја, јакну преко леђа И право низ улицу... Како сам тад изашо из куће, више се нисам вратио. Кева вришти. Иди бре, ја карактер. Нећу да чујем... Није прошло два, јебем ли га, три месеца... дође Факир и каже : Миле, рикно ти ћале... Ја ни на сахрану нисам био... Ни суза... После пола године дође на ред кева, изљубио сам је, тако, мртву. Јеби га, живот... Шта да радим, мислим се, јеби га... вратићу се на Булевар, ваљаћу штофове сељацима, ко некад са Крофном... имаћу више лове, од уметности се не живи... Да сам био негде у иностранству, каријеру би направио. Овде све го лопов и лажов. Сератори... А мого сам нешто да направим, видео си, могу да глумим боље него сви они заједно, а ни за каскаду нисам цвикатор, ди нико не сме ногом ја идем главом... Данас сам им показао да сам комплетан уметник, глума, каскада, све... Ја сам данас спасо ствар, да нисам тео, не снимили ништа.

ВАЛ: Ништа....
ШЕЈН: Само не би ти саветовао да будеш “Станцмен”.
ВАЛ: Шта да будем?
ШЕЈН: “Станцмен”.
ВАЛ: Шта је то?

ШЕЈН: Човек је велико говедо кад не зна страни језик. Ја сад гледам тебе, ко себе да видим. Када сам био клинац, одведу ме у иностранство. Они сви тамо знају страни језик. Кењају. Ја их ништа не разумем. Али, никад нисам хтео да признам да их не разумем ништа. Седим ја тако, климам главом, фолирам као све капирам, смејем се кад се и они смеју. Нисам хтео да они провале да смо ми сељаци и да не знамо страни језик. А то, да научиш тај страни, то ти је лако, као да научиш кола да возиш. Једна реч данас, друга сутра, трећа, и тако то. Говорим страни без замуцкивања. А шта је “станцмен”? Е, то ти је каскадер на енглеском... Колко пута сам у иностранству потписиво уговоре а нисам имо појма шта потписујем, тек на снимању видим шта треба да се ради, више пута су ме насадили али никад нисам одусто, шта би после мислили о нама... Све Џемс Бондове сам радио са Рене Зулијаном, то ти је велики каскадер само према мени је испо велики дрипац... Скочим ја са 40 метара из хеликоптера на гумени чамац, кад сам кренуо – нема више назад. Рокнем ја у њега једном ногом, мудима опаучим ограду, поцепам га и мало уганем ногу, ал се правим као није ми ништа, Рене приметио, па ме врати првим авионом за Београд. Одем на штрафту, сви ме гледају бело, као кроз мене. Одем после у удружење, и они ме гледају бело, ваде стране новине, секретарица ми превела од речи до речи, писало: “Чувени југословенски каскадер тешко повређен при скоку из хеликоптера и убрзо подлего повредама...” Ја подлего повредама. После укапирам да су они аконто мене подигли осигурање, живог ме сахранили, то ти је запад буразеру... Није ми криво за лову, него ме нико више не зове од седамдесете, мисле да сам мртав... Зареко сам се, прву већу лову што зарадим има да одем у Париз. Знаш какву сензацију има да направим, Рене Зулијану ћу да кажем, јели бре бубашвабо, на шта ти ја личим? Ти си једна пичка од човека,
(*Хваїа Вала за країну и дрмуса ġа*)
ти си говно... Извини увек се узрујам кад се тога сетим... Потпуно сам живчано одлепио кад год помислим на тог човека.
(*Вади слику из кошуље, и показује Валу*)
Ел знаш ко је овај човек до мене?

ВАЛ: Немам појма, Ђале....?

- ШЕЈН: Купер!
- ВАЛ: Ко да сам негде чуо...
- ШЕЈН: Дал је могуће да не знаш ко је Гари Купер!?
- ВАЛ: Ваљда није стари глумац...
- ШЕЈН: Највећи... Већи од свих... То је легенда, легенда на две ноге. Идол моје генерације... Замисли Кнез Михајлову 1962 – мај месец, тачно у подне, и једно десет иљада Гари Купера како се гега из кукова, а руке овако... Сви смо ишли ко он... Теби је смешно, ти то не капираш, сви су га имитирали... А Шејн једини има слику са њим, колко сам треба повалио на ову слику... То ти је било у Риму, Ђинећита... После једне страобалне каскаде зове ме Гари Купер лично преко шофера на пиће, ја се одузо, шофер нас одвезе у Рим у један бифе, није тео да пије у студију због жене, изгледа да је цвиково од ње, неки тежак скот од жене, ту ме мало разочаро... Смлатимо кило вискија док си реко пиксла, причали смо нисам га све разумео, јел он , знаш, брзо прича... ал тапшо ме по рамену... И кад смо кренули ја имам шта да видим, идол моје генерације, легенда на две ноге, ћопа.
(Шејн њочиње да њлаче)
Видим да је једна нога краћа и крута у колену, нисам мого да верујем... Он је зато онако ишо, Гари Купер – бангеја, јебем ти живот, једна нога краћа пет сантиметара... Ја и шофер га унесемо у кола... Гари Купер ћопав, то ми нико не би поверово, зато нисам ни причо ником, ти си први који је то сазно. Како ме то погодило, немаш појма. На филму све друкчије изгледа... Немој неком да сереш около, разбићу те ко звечку. Муви је то...
(Брише сузе, нејријатно му)
- ВАЛ: Колко је сати?
- ШЕЈН: Немам сат.
- ВАЛ: Морао би да палим.
- ШЕЈН: Де ћеш?
- ВАЛ: Нигде.
- ШЕЈН: Што онда журиш, 'ел те ја давим?
- ВАЛ: Ма јок, баш ми је супер.

ШЕЈН: Па онда остани још мало да причамо... Тако ти је то... На филму све друкчије изгледа....

ВАЛ: ... Не вреди ћале чека ме кева на вечеру.

ШЕЈН: Онда фурај и поздрави кеву, кажи поздравио те Шејн.

Вал излази. Шејн покушава да му још нешто каже, довикује Валу који је већ иза кулиса.

ШЕЈН: И то ти кажем, филм је то!

(Више за себе)

Ја, Јова Чорбација, Џими, Бата камени, Звонце; какви смо ми клинци били... Знаш, кад ми кренемо кроз Београд, па то ти је као у “Вајлд банч” – Дивља хорда – Пекипо... Ја само кажем – “ЛЕЦ ГОУ”, и кренемо у живот – леђима глумимо бре!

Окреће леђа и одбега се као Гари Кујер – ниско окачених револвера.

КРАЈ